

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

237. An resignatio sit favorabilis, an odiosa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

omnium ratio est, quia resignatio in favorem est conditionalis, adeoque nisi conditio impleatur, & beneficium conferatur illi, ad cuius favorem resignatum, nihil fit, & beneficium remanet ut prius apud resignantem. Gonz. n. 20. de quo latè Paris. l. 1. q. 3. per tot.

2. Nihilominus dum in reg. 3. Cancell. sive de mensibus & alternativè excipiuntur à reservatione pontificia vacantia ex resignatione, per illa verba: *aliàs quàm per resignationem*: resignationis nomine venire tam puram & simplicem, quàm conditionatam & in favorem; cum regula loquatur generaliter & indistinctè verbis accommodatis ad utramque resignationem, & cesset prædicta ratio allata pro casibus illis aliis, tradit idem Garc. loc. cit. n. 29. Ac ita posse Episcopum ac quemlibet Ordinarium conferre beneficia, quorum collatio ad eum spectat in quolibet mense anni vacantia per resignationem simplicem, seu puram coram ipso factam ex causis contentis Bullâ Pii V. 58, sub dato Calend. April. 1568. de quibus infra. Item posse quolibet mense coram Episcopis permutari beneficia, & ea ab illis conferri permutantibus, ut idem Gonz. nu. 32. quia omnis dispositio loquens de resignatione regulariter in se includit etiam resignationem ex causa permutationis, eò quòd hæc permutatio est vera resignatio reciproca. Gonz. n. 41. & 42. Et sic regula de publicandis resignationibus locum quoque habet in resignatione permutationis gratiæ; quòd tamen ne obset prædictis, intelligendum de dispositione loquente de resignatione generaliter, ubi prædicta ratio non habet locum.

Quæstio 237. Num resignatio sit favorabilis vel odiosa?

1. Respondeo primò: resignatio facta ob utilitatem & necessitatem Ecclesiæ, puta quia resignans inservire nequit, ut requirit necessitas Ecclesiæ, vel ut beneficium habeat utiliozem Rectorem, est favorabilis & eoadjuvanda: quia per eam providetur potius beneficiis, quàm personis. Paris. l. 1. q. 18. n. 5.

2. Respondeo secundò: facta in favorem præcisè personæ est odiosa, cum tunc fiat, non quidem respectu beneficii, sed personæ. Paris. loc. cit. n. 7. citans Card. in clem. 2. de offi. Ordinarior. n. 13. Felin. in c. ad aures. de rescrip. n. 14. licet eam recipere resignationes sit meræ gratiæ, ut Rebuff. de nominat. q. 17. n. 76. Papa tamen de stylo illas recipit ad vota resignantium, adeoque sicut alia impetratio, ita etiam hæc impetratio per resignationem est ambitiosa, ut Castad. decis. 13. n. 3. de prob. Paris. loc. cit. n. 8. & n. 4. Hinc restringenda, Paris. cit. n. 4. citans Oldr. consil. 324. n. 4.

3. Respondeo tertio: regulariter tamen materia resignationis dicitur odiosa. Paris. n. 15. ex Cephal. cons. 62. nu. 49. l. 1. Adeoque non continet, nisi quod expressum est. Paris. nu. 16. citans eundem Cephal. cons. 58. n. 22. l. 1. estque strictæ interpretationis. Paris. nu. 17. citans Decium, cons. 495. n. 19. & 20. Cravett. cons. 200. n. 10. Bursat. cons. 147. n. 20. & c. imò strictissimi juris. Paris. num. 18. citans Gabr. cons. 60. n. 6. & cons. 90. n. 39. vol. 1. cum sit quædam donatio, ut Tiraq. in l. si unquam. 7. donatione. q. 8. c. de revocat. donat. apud Paris. nu. 19. vide tamen dicenda infra de permutatione, ubi dicitur, hæc non esse odiosam.

Quæstio 238. An, & qualiter resignatio & in specie simplex seu pura, inducat vacationem beneficii resignati?

1. Respondeo primò: in genere per resignationem inducitur vacatio beneficii: est omnino communis. Paris. l. 1. q. 4. nu. 4. citatis quàm plurimis juxta c. susceptum. c. admonet. c. quid in dubiis. c. super hoc. & c. ultimo. de renunciat. Estque hæc vacatio non minùs vera vacatio, quàm quæ contingit per mortem naturalem. Paris. l. 1. q. 4. an. 2. cum resignans quoad beneficium resignatum habeatur pro mortuo, utpote remittens omne jus, quod habet in beneficio, & resignatio admittit & perfecta fit quædam mors civilis. Paris. loc. cit. Tond. p. 3. c. 179. num. 2. Item æquè vera, quàm quæ contingit per privationem à sententia legis vel Superioris inducta ob delictum. Paris. num. 7. Imò major privatio caulatur ex voluntaria cessione, quàm illa, quæ fit in invitum, ut Card. Paris. conf. 135. vol. 4. Paris. n. 9. Item est hic modus vacandi ex dignioribus ac præcipuis, ut Mandos. ad reg. de annal. q. 46. n. 2. apud Paris. cit. q. 4. nu. 12.

2. Respondeo secundò: resignatio simpliciter seu pura, sive facta fuerit coram Ordinario, sive coram Papa (qui etiam tunc expressè decernit beneficium vacare, Lott. l. 3. q. 14. n. 11. Paris. l. 8. q. 7. sub n. 103. in fine.) abdicat omne jus in beneficio, ita ut resignans maneat sine titulo, etiam colorato, & beneficium tanquam habitum pro delicto, & ut vacans liberè conferri & impetrari possit. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 66. C. Luca. de beneficiis. d. 34. n. 3. Paris. l. 1. q. 3. n. 5. juxta Abb. Burrio. Imol. & AA. communiter, in c. sollicit. & c. accepta. de restit. spoliar. Nam dum resignat quis in manibus Papæ vel Ordinarii purè & simpliciter, non ad alium finem hoc facit, quàm ut beneficium vacet illico, & Papa vel inferior talem resignationem eodem modo purè & simpliciter admittens illud pro libitu conferre possit. Lott. loc. cit. num. 9.

3. Respondeo tertio: pro inducenda hac vacatione exigitur consensus simultaneus; nimirum resignantis & ejus, in cuius manibus sit resignatio, ita ut non sufficiat, seu attendendus solùm veniat actus ille positivus resignantis citra expressum consensum seu admissionem Superioris. Lott. n. 10. juncto. n. 24. & 25. Paris. loc. cit. q. 5. nu. 24. citans quàm plurimos & c. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 15. nu. 19. & 20. C. Luca. de benef. d. 65. nu. 7. contra Gomes. ad reg. de infirm. q. 19. Ad effectum enim hunc, ut secuta dicitur vacatio, & abdicatum jus à resignante, requiritur valida & perfecta resignatio, qualis non est, nisi quæ facta coram Superiore habente potestatem absolvendi à vinculo, seu rescindendi illum quasi contractum, qui iniri dicitur inter beneficiatum & Ecclesiam, subsecutâ hujus Superioris admissione. C. Luca. loc. cit. & d. 77. n. 3. Accedente autem illo Superioris consensu illico conlurgit vacatio. Auctores idem, ita ut resignante moriente post præstitum huic à Superiore consensum, beneficium jam non vacet per obitum illius, sed per resignationem. Card. de Luca. de benef. d. 34. n. 3. Verùm de hac requisitione consensus Superioris ad resignationem validam plura inferius, ubi coram quibus facienda resignatio.